

baptist.dk

5

Ved siden af

2023

Indhold – ved siden af

- 3 Til stede – teenagere og (mis)trivsel**
– leder

- 4 Hvorfor skal de sove hele tiden?**
– om at have teenagere i hjemmet

- 6 Rammer skolen ved siden af?**
– krav fra alle sider

- 8 Brug kirkens styrker**
– kirkens fællesskab kan øge trivseln

- 10 Unge har brug for at tale med nogen om deres problemer**
– om Headspace

- 12 Det er ingen undskyldning at være ung**
– hvad siger Bibelen?

- 15 Er der en voksen tilstede?**
– hvordan trives de unge?

- 18 Fokus på trivsel**
– set fra en efterskole

- 20 Fokus på opgaven og fællesskabet**
– portræt af spejdercheferne

- 23 Nyplantet, men allerede rodfæstet og klar til vækst**
– ny menighed i Vejle

- 26 Genstart 2025**
– Baptister på vej mod 2050

- 28 Taknemlighed og tålmodighed**
– en ny danskers blik på Danmark

- 30 At udvikle sine evner**
– serien ›Fordi jeg tror‹

- 31 baptist.dk – din side på nettet**

- 31 Navne**

- 32 Aktive lemmer i Lyngby**
– serie om menigheder

- 34 Varm mad til jul og god hygiejne**
– julegaver, der glæder og gavner

- 36 Må vi så få noget julefred?**
– klumme

☞ Astrid Melkær
Andersen

Udgivet af Baptistkirken i Danmark
Nummer 5, 2023 – 170. årgang

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 1: 9. februar 2024. Deadline 4. december
Nr. 2: 26. april 2024. Deadline 19. februar
Nr. 3: 12. juli 2024. Deadline 13. maj

baptist.dk kan læses på www.baptist.dk.
Følg også bladet på Facebook.

Bladet kan modtages som lydfiler på CD ved henvendelse til Sekretariatet.

Redaktion

Hanne Kiel, ansvarshavende redaktør

tlf. 3190 8190, hanne_kiel@hotmail.com

Jamie Lynn Cunningham,

tlf. 6089 1441, jamielynn.cunningham@yahoo.com

Lone Møller-Hansen, tlf. 2347 4015, lm-h@outlook.dk

Renathe Zimmermann,

tlf. 6165 2656, renathezimmermann@gmail.com

Gitte Elleby, redaktionssekretær

tlf. 2299 0424, gitte@baptistkirken.dk

Oplæser og ansvarlig for lydudgaven på CD: Ole Engel

Til stede – teenagere og (mis)trivsel

En undersøgelse foretaget i 2022 af Center for Ungdomsstudier for *AdamogEva.dk* viser, at danske kristne teenagere ikke har det bedre end ikke-kristne.¹

[≡] Jamie Lynn Cunningham

[📷] Astrid Melkær Andersen

Vidste du, at (reserve) bedsteforældre betyder meget for trivsel?² At der er en markant stigning i alvorlige symptomer på forskellige former for afhængighed blandt teenagere, herunder de sociale medier?³ Men skærmen kan ikke beskyldes for al mistrivsel! Og gudstjenesten om søndagen er heller ikke alene løsningen.

Også vores ansvar

Dette blad sætter fokus på, hvordan menigheden deler liv med teenagere. Ifølge Lone Møller-Hansen sætter Jesus fokus på børn og unge, og Det Gamle Testamente peger i retningen af, at Gud ønsker at forme de unge ved hjælp af uperfekte voksne – dig og mig!

Bladets skribenter kommer med deres bud på positive løsninger på mistrivsel! Hos *headspace Danmark*, *Me&We*

og *digmigogvitro.dk* kan både teenagere og voksne hente hjælp og inspiration. Jeg valgte for nyligt at tage et kursus i *TeenTrivsel Kompasmodellen TM*, fordi vi alle har et ansvar for teenageres trivsel. God læselyst og god jull!

1 Bugge & Munksgaard: »Sådan har vi det!«

2 BørnsVilkår: »Børns vigtige relation til bedsteforældre.«

3 TV Midtvest: »Kan man være afhængig af skærm?«

Grafisk design: pedersen & pedersen
Trykkeri: Jørn Thomsen Elbo
Oplag: 2.800

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og kan sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed.

Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Baptistkirken i Danmarks eller redaktionens holdning. Idéer, artikelforslag og digitale billeder modtages gerne.

Baptistkirken i Danmark
Sekretariatet
Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S
Tlf. 3259 0708 – mandag-fredag kl. 9-12
E-mail: info@baptistkirken.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed. Dødsfald og nye medlemmer indberettes til Sekretariatet.

Gaver til baptist.dk: Kan indbetales på 3201 10042879 eller MobilePay 90519 mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

Hvorfor skal de sove hele tiden?

»Giv lige de unge lidt kredit. De gør det faktisk godt«, skriver Martin Klausen, lærer og far til tre drenge i teenagealderen.

[≡] Martin Klausen,
Baptistkirken Bornholm
[📷] Modelfotos – Unsplash

»Hvorfor skal små børn sove hele tiden? De laver jo ingenting«, spurgte Svend, en venlig ældre mand fra menigheden.
»Tja«, tænkte jeg og kikkede på vores ni måneder gamle søn, som holdt sig oppe i sin

»Man fik afskaffet diagnosen »ungdomssløvsind« lige vel tidligt.«

mors pegefingre og hoppede, så hendes arme var ved at visne. Hagesmækken var gennemblødt af savl på grund af nye tænder. Hans øjne afsøgte stuen for kontakt til alle i rummet, mens han forsøgte at artikulere noget på det sprog, han var ved at lære.

Jeg tror, at selv den gode Svend ville have været klar til en middagslur, hvis han skulle lære et nyt sprog, have nye tænder og møde en masse nye mennesker.

»Ungdomssløvsind«

»Teenagere er dårlige til at koncentrere sig. Teenagere er dårlige til at holde fokus. Teenagere er dårlige til at risikovurdere, og de er dårlige til at se de store sammenhænge«, siger Ann Elisabeth Knudsen, psykolog og forfatter til en række bøger om børne- og teenagehjerner.

Hun taler i spøg om, at nogle forældre nok mener, at man fik afskaffet diagnosen »ungdomssløvsind« lige vel tidligt.

Selvom det er lang tid siden, og Svend ikke er her mere, tænker jeg på hans spørgsmål, når vi taler om teenagere. Teenagere skal nemlig på samme måde som babyer opbygge nyt hjernenetværk og tage det i brug. Det er ifølge hjerneforskere meget krævende, og derfor har teenagere – lige som helt små børn – brug for langt mere hvile end voksne. Det er bare ikke altid det, vi giver dem.

For træt til vasketøjjet

Det er sent, og jeg er på vej i seng. Vores teenager sidder på sit værelse med ansigtet badet i det blege lys fra computerskærmen. Han er virkelig træt, så hvorfor slukker han ikke for computeren og lægger sig til at sove? Jeg ser, at han er online med nogle drenge fra klassen. Jeg beder ham slukke og overveje at give en hånd med vasketøjjet og investere lidt energi i familien som fællesskab.

Det viser sig, at drengene er i gang med en biologiopgave. De har været ude og tage jordprøver fra tre landbrug. Prøverne er analyseret, og drengene arbejder på en 16 siders rapport. Jeg foreslår, at de skulle arbejde på opgaven om eftermiddagen, men får at vide, at han jo tjener sine egne penge om eftermiddagen.

Dagsprogrammet er skole fra 8 til 15 og arbejde i Rema fra 15.30 til 21.00. Herefter er der lektier. Ikke hver dag, men to til tre dage om ugen. Og i weekenden sker der også noget ...

Forlade far og mor

På samme måde som teenagedrengene er ved at få tag på biologien, har biologien også godt tag i teenagerne. Vi læser helt tilbage i Første Mosebog, at den unge mand skal forlade sin mor og far og finde sig en hustru. I et mere nutidigt sprog kunne man sige, at de unge skifter orientering fra den trygge relation hos mor og far til et liv med nye relationer til andre unge. Anstrengende for mor og far, hvis formaninger mister noget af deres vægt, men godt for artens overlevelse.

Det er også udfordrende og usikkert, for er hun, der var interesseret i sidste uge, fx stadig interesseret i næste weekend? Og er jeg stadig med i drengefællesskabet, hvis jeg ikke hop-

»Derfor har teenagere, lige som helt små børn, brug for langt mere hvile end voksne.«

per med på den sidste nye måde at knalde ud på. Ungdomslivet kan være sjovt og dejligt, men også hårdt arbejde.

Giv dem lidt kredit

Skulle jeg gå i gymnasiet fra 8 til 15 og lære om alt fra den puniske krig til Krebs' cyklus, arbejde til midnat, blive bedømt på alt, hvad jeg afleverer, konstant danne nye relationer og være usikker på, om min partner gider mig i næste uge, så ville jeg også have brug for lidt ekstra hvile.

Jeg synes, de unge gør det godt. De går i genbrugstøj, bliver vegetarer (nogle af dem) og arbejder for at blive både kloge og dygtige. Så giv dem lige lidt kredit i stedet for at se dem som sløve og skrup-umulige.

Rammer skolen ved siden af?

Som lærer i udskoling har jeg mødt masser af pressede teenagere. De føler sig presset af krav fra alle sider.

[≡] Trine Engbo Sørensen
[📷] Modelfotos – Unsplash

Sara scroller hurtigt ned på sidste side, og blikket søger efter det famøse tal. Hun ænser slet ikke alle de opmuntrende og anerkendende kommentarer. Et 7-tal. Hendes hjerte banker lidt hurtigere, og hun bliver tør i munden: »Hvorfor har jeg ikke fået 12, eller i det mindste 10? Hvordan påvirker det nu min årskaracter? Bliver mine forældre skuffede?« Tankerne flyver rundt i Saras hoved, og hun har svært ved at koncentrere sig resten af dagen.

Negative kommentarer

Mobilen vibrerer igen nede i lommen, og Thilde sniger sig til at tage den op, skjult under

»» Hvordan påvirker det nu min årskaracter? Bliver mine forældre skuffede? ««

bordet, som hun alligevel ligger halvvejs henover. Det er endnu en kommentar til hendes nye TikTok-video. Anonym naturligvis. »Du er grim«, »Du er fed«, »Få dig et liv«. Alle de positive tilkendegivelser og »likes« drukner i de få, tarvelige bemærkninger. Thilde har kvalme. Hun rækker hånden op og spørger om lov til at gå på toilettet. Hun kommer ikke tilbage til timen igen.

Bombarderet med krav

Endnu engang er UU-vejlederen på besøg i klassen. Der skal igen udfyldes skemaer og sættes krydser, træffes valg og tages beslutninger. Mikkel har ondt i hovedet. Han aner simpelthen ikke, hvad han vil eller skal. Hvis han bare kunne spille fodbold og gå og makke lidt med den knallert, han snart er gammel nok til at køre på, mens han lige kunne tage sig tid til at mærke efter. Men hver dag, hele tiden, bliver han bombarderet med krav og spørgsmål om den fremtid, der åbenbart skal lægges på skinner lige nu og her. Mikkel sukker og

sætter nogle vilkårlige kryds. Så slipper han da for at høre mere på de voksne for en stund.

De pressede teenagere

Som lærer i udskoling har jeg mødt masser af pressede teenagere. De føler sig presset af krav fra skolen, forældre, venner, sociale medier og »samfundet«. Det kan føre til mistrivsel, skolevægring, depressioner og i værste fald lange sygdomsperioder og selvmordstanker. Når jeg taler med de unge, finder vi ofte i fællesskab frem til, at en stor del af presset også

Trine Engbo Sørensen

- Lærer: 2002-23 Skansevejens Skole, Nørresundby 2023- Tasersuup Atuarfia, en folkeskole i Qaqortoq, Sydgrønland
- Uddannelse: cand. mag i 2002 og meritlærer i 2006
- Baptistspejder i 44 år

»» De sammenligner sig ofte med det perfekte ... ««

kommer fra dem selv. Og det pres kan vi så prøve at arbejde med og gøre noget ved.

En positiv stemme

Som familien, kirken og de frivillige fællesskaber har skolen en mega-vigtig rolle som en stemme, der fortæller vores teenagere, at de er gode nok. At vi ikke skal være ens, at alle kan noget forskelligt, og at alle har noget

positivt at bidrage med. At det handler om at gøre sit bedste og at lære både af dét, der lykkes, og af dét, der ikke lykkes. Men det er svært at trænge igennem, når der er så mange stemmer, der råber højt om effektivitet, slutmål, det perfekte udseende og alt muligt andet.

Børns Vilkår fastslår følgende: »Børn og unge sammenligner sig med hinanden, og de sammenligner sig ofte med det perfekte ... De sammenligner sig i den fysiske verden, og de sammenligner sig på sociale medier. De konfronteres med glansbilleder af hinandens perfekte liv. Det kan påvirke deres selvtillid, og det kan påvirke deres trivsel.«¹

De positive fællesskaber

Som lærer ønsker jeg endnu mere tid til at dyrke de positive fællesskaber, have tid og rum til at snakke om alt det, der fylder i deres liv, og at grine lidt sammen med dem af alle glansbillederne. Det giver skolen som institution allerede mulighed for, men desværre viser alle statistikker, at det ikke er nok.

Så jo – på en måde rammer skolen ved siden af, men skolen kan ikke bære ansvaret for teenageres mistrivsel alene. Familierne, kirken, foreningslivet, hele det politiske system – og ikke mindst de unge selv – må i gang med at finde positive løsninger.

¹ »Børn og unge kæmper for at passe ind«, analyse ved Børns Vilkår, 2022

Brug kirkenes styrker

Kirkens fællesskab går på tværs af alder og kan give plads til, at børn og unge kan gøre en forskel. Det kan skabe øget trivsel.

» Det kan vi bruge til at skabe muligheder for at udvikle relationer på tværs af generationer. «

[≡] Anne Thompson

[📷] Modelfotos – Unsplash

Hvis vi gerne vil hjælpe børn og unge til øget trivsel, kan kirken særligt udnytte, at vi er et fællesskab på tværs af forskellige aldre, og at vi i fællesskabet kan give plads til, at børn og unge kommer til orde og får lov at gøre en forskel.

At gøre en forskel

Meget af vores liv leves opdelt i aldersgrupper. I daginstitutioner, i skolen, på arbejdspladsen, til fritidsaktiviteter – og ja, ganske ofte også i kirken. Derudover betyder måden, vi har indrettet os på som samfund, at børn og unge i høj grad skal leve op til bestemte forventninger og krav.

Det første betyder, at børn og unge ikke nødvendigvis er en del af et større fællesskab, der rækker ud over en specifik aldersgruppe eller interesse. Det andet betyder, at børn og unge

ikke får en erfaring af at kunne gøre en forskel hverken for sig selv eller for andre. Begge dele er kirken perfekt positioneret og skabt til at kunne give mennesker i alle aldre og størrelser.

Fællesskab på tværs

Menigheden består i sin natur af mennesker i forskellige aldre.

Det kan vi bruge til at skabe muligheder for at udvikle relationer på tværs af generationer, så unge voksne fx lærer teenagere at kende, eller børn møder andre voksne end deres forældre.

Vi kan arbejde med vores tankegang og arbejdsformer, så børn og unge i større grad kan blive en del af vores tjeneste-teams i menigheden. For selvom børn eller unge ikke kan bære samme ansvar som voksne, kan de sagtens hjælpe og ofte bidrage værdifuldt til arbejdet.

» Tag dig tid til at lære et barn eller en ung at kende.«

En del af noget større

Dermed kan menighedens fællesskab noget, som ingen forældre eller familie er i stand til. Her kan børn og unge blive en del af at større fællesskab bundet sammen ikke af familie-bånd eller alder, men af tro, arbejdsfællesskab eller en delt interesse for lyd, mission eller noget helt tredje.

Menighedens fællesskab kan give børn og unge andre mennesker end deres forældre at spejle sig i, så de møder mennesker, der har samme måde at møde Gud på, lignende interesser eller andre øren at lytte med.

Den sunde menigheds fællesskab er udadvendt, og mange menigheder har missionsprojekter, diakoni eller andre muligheder for at hjælpe og gøre en forskel for andre mennesker. Netop det at have udsyn og øve indflydelse ved at engagere sig og gøre en konkret forskel for andre er med til at skabe trivsel, selvtilid og oplevelsen af at bære et ansvar.

Anne Thompson

- præst i Metodistkirken
- kursusleder på Børns åndelighed og tro
- underviser og foredragsholder om børns åndelighed, tro og plads i kirken
- skriver på digogmigogvitro.dk

1 UNHCR: FN's Flygtningehøjkommissariat

Vis interesse

Hvis du vil gøre én ting – udover at opmuntre menighedsrådet til at arbejde med at prioritere børn og unge generelt – så tag dig tid til at lære et barn eller en ung at kende. Lær deres navn, begynd en samtale, vis interesse for dem. Også selvom det føles nyt og fremmed for dig.

Det første skridt, vi som menighed kan tage for at mindske børns og unges mistrivsel, er helt enkelt, at interessere os for dem og begynde at danne venskaber med dem.

Kirken består i sin natur af mennesker i forskellige aldre, hvor alle får lov til at deltage aktivt i fællesskabet. At arbejde på at styrke børns og unges muligheder for at danne relationer i menigheden og deltage aktivt i fællesskabet vil ikke bare gavne børns og unges trivsel, men også menighedens.

Forslag til videre læsning:

- Rachel Turner: »It takes a church to raise a parent. Creating a culture where parenting for faith can flourish«. www.BRF.org.uk.
- Linda Andernach Johannesen: »En kirke uten vegger. Å formidle troen i en skiftende tid«. Luther Forlag.
- Egil Svartdahl: Gi det videre. »En menighet for alle generasjoner?« Hermon Forlag.

Unge har brug for at tale med nogen om deres **problemer**

Derfor blev initiativet *Headspace Danmark* til i 2013 som et initiativ under Foreningen *Det Sociale Netværk*.

[≡] Vibeke Dalsgaard
[📷] Modelfotos – Unsplash

Headspace er et initiativ, som er udsprunget i Australien, men som i dag findes i mange lande. De første seks headspace-centre var placeret i København, Rødovre, Roskilde, Odense, Horsens og Aalborg. Siden 2013 er headspace udvidet til i alt 31 centre rundt om i Danmark. I de 10 år, der er gået, har de frivillige i headspace mødt flere end 80.000 børn og unge mellem 12 og 25 og haft mere end 155.000 samtaler med dem om stort og småt. Det, unge primært henvender sig med i dag, handler om deres relationer til familie og venner. Headspace er i dag det største frivillige face-to-face rådgivningstilbud i Danmark.

Nye omgangsformer og trivsel

I de seneste 10 år har unge skullet forholde sig til flere nye omgangsformer. Den mest gennemgribende er vel den store udbredelse af sociale medier, der grundlæggende har æn-

»De unge har manglet nogen at tale fortroligt med, inden de opsøgte Headspace.«

»Børn og unge har fået sværere ved at dele deres tanker og udfordringer med dem, de har tæt på.«

dret den måde, børn og unge kommunikerer på. Mens det er vanskeligt at sætte en finger på præcis, hvilken betydning de sociale medier har for børn og unge, er det et faktum, at børn og unges mistrivsel er forværret over de seneste 10 år.

Benedikte Kiær, der er borgmester i Helsingør Kommune og formand for Det Sociale Netværk Headspace Danmark, siger: »Der er sket ufatteligt meget i de seneste 10 år, og børn og unge har skullet forholde sig til mange nye ting. Særligt lader det til, at børn og unge har fået sværere ved at dele deres tanker og udfordringer med dem, de har tæt på. Derfor er det naturligvis fortsat vigtigt, at de har let adgang til et tilbud som headspace.«

otte ud af ti unge i headspace siger, at de har manglet nogen at tale fortroligt med, inden de opsøgte headspace, og over halvdelen af børn og unge i headspace har gået i mere end 12 måneder med det, de havde på hjerte, inden de kom i headspace.

Alle unge skal have nogen at tale med

Headspace blev stiftet af tidligere statsminister Poul Nyrup Rasmussen for at sikre, at alle børn og unge havde nogen at tale med – helt uforpligtende og anonymt – uden for de offentlige systemer. Siden starten er unge, der opsøger headspace, blevet stadigt yngre, og der er en stigning i antallet af helt unge under 15 år. En fjerdedel af unge i headspace er i dag således under 15 år.

Særligt efter corona-nedlukningerne i 2020 og 2021 har de børn og unge, de ser i headspace, i stigende grad haft behov for den personlige samtale i modsætning til fx chat- eller videosamtaler. Poul Nyrup Rasmussen siger: »Det personlige møde mellem mennesker har altid været vigtigt, men det er endnu mere vigtigt i en tid, hvor børn og unge føler sig mere isolerede og forkerte end tidligere. Vi har som samfund fortsat en stor opgave med at sikre trivsel for de fremtidige generationer. Headspace er det bærende civilsamfundstilbud, der griber unge på et tidligt tidspunkt, inden de risikerer at blive så syge, at der kun er psykiatrien tilbage. Vores forebyggende og hjælpende hånd til de unge er vejen til at undgå, at køen til psykiatrien bare bliver længere og længere.«

På de unges betingelser

Headspace lægger stor vægt på, at intet er for stort eller småt, og rådgivningen er gratis, anonym og uforpligtende for alle unge mellem 12 og 25 år. Der er ingen ventetid, og alt foregår på de unges præmisser: »I headspace kan du tale om alt. Intet er forkert, og vi er klar til at lytte og tale om lige præcis det, der fylder hos dig«, hedder det.

Læs mere:

Viden om headspace kan fås via hjemmesiden www.headspace.dk – hvor store dele af dette indlæg også kommer fra.

Det er ingen undskyldning at være ung

Det har til alle tider været svært at være ung. Det tyder Bibelen på. Alligevel har Gud gang på gang valgt unge og formet dem.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📺] Hannah Rodrigo
og Aaron Burden – Unsplash

Mennesket har en unik position og værdi i skaberværket. Som det eneste væsen er vi skabt i Guds eget billede. Alle mennesker! Noget af det revolutionerende ved Jesus er, at han giver værdi til både børn og kvinder – dem, der ikke havde værdi i samfundet for 2000 år siden. Børnene sætter han i centrum flere gange og siger, at vi skal tage imod Guds rige ligesom et lille barn.

Kvinderne i Jesus' selskab bliver fremhævet af Lukas: »Sammen med ham (Jesus) var de tolv og nogle kvinder, der var blevet helbredt for onde ånder og sygdomme. Det var Maria med tilnavnet Magdalene, som syv dæmoner var faret ud af, og Johanna, der var gift med Kuza, en embedsmand hos Herodes, og Susanna og mange andre. De sørgede for dem af deres egne midler.«¹

I Det Gamle Testamente er det kun få kvinder, der fremhæves – tydeligvis grundet en patriarkalsk kultur. Ruth blev kong Davids oldemor. Luderen Rahab hjalp israelitterne ind i Jeriko. Dommeren Debora var i praksis en profet og leder. Tendensen er, at børn og unge har en værdi, hvis de kan blive ledere – det gælder også mændene.

Lad ingen ringeagte dig

I Det Gamle Testamente bliver flere unge – ja endda børn – fremhævet. Samuel² bliver som dreng afleveret i templet for at vokse op og blive tempeltjener. Han viser sig at være profet, og som dreng eller helt ung mand taler

Gud til ham. Han får senere en fremtrædende rolle som den, der bl.a. salver David til konge.

Netop David bliver udpeget som konge, mens han er en stor hyrdedreng³. Han er den yngste af sønnerne, og det er uventet, at det er ham, Gud peger på. Derved viser Gud, at det ikke er alder eller placering i familien, der er afgørende for, hvad Gud kan bruge os til. Som dreng bliver David sendt til sine brødre, der er i krig. Det ender med, at David slår en af fjenderne – en kæmpe ved navn Goliat – ihjel med sin stenslynge.

Profeten Jeremias bliver kaldet som ganske ung. Gud siger til ham: »Du skal ikke sige: Jeg er ung! Men overalt, hvor jeg sender dig, skal du gå.«⁴

I Det Nye Testamente hører vi om Jesus' første påskerejse til Jerusalem som 12-årig. Børn kom ikke med på den lange rejse fra Nazareth, men de 12-årige kunne både klare rejsen og forstå, hvad der foregik. Lukas fortæller

»Jesus giver værdi til både børn og kvinder – dem, der ikke havde værdi i samfundet for 2000 år siden.«

»» *Man fornemmer, at det, Gud ser på, er vores potentiale – og dér skiller vi os ud allerede som børn og teenagere.* ««

endda, at Jesus kunne stille de skriftlærde i templet begavede spørgsmål: »Alle, der hørte det, undrede sig meget over hans indsigt og de svar, han gav.«⁵

Timotheus var en ung mand, der fulgte apostlen Paulus på nogle af hans rejser. Han var tydeligvis en betroet medarbejder og to af Paulus' breve i Det Nye Testamente er skrevet til Timotheus. Han skriver bl.a.: »Lad ikke nogen ringeagte dig, fordi du er ung.«⁶

Teenage-disciple

Hvordan så med Jesus' tolv disciple, som ofte har været skildret i kunsthistorien som voksne mænd med skæg. Hvor gamle var de mon? Sandsynligvis var de fleste af de tolv, som fulgte Jesus, ganske unge mænd. Undtagelserne er nok Peter, der var gift, og Matthæus – eller Levi – der var tolder. Flere af de andre var fiskere sammen med deres fædre, hvilket også indikerer, at de var ganske unge. →

»» *Sandsynligvis var de fleste af de tolv, som fulgte Jesus, ganske unge mænd.* ««

→ Oftest var det store drenge, der blev disciple – eller lærlinge – af en jødisk lærer.

Jesus vælger selv sine disciple. Nogle har temperament – to bliver kaldt tordensønnerne og en tredje har formentlig været med i den jødiske oprørsbevægelse zeloterne. De har vel været 10-15 år yngre end Jesus, som var 30 år, da han begyndte at samle lærlingene omkring sig. Overleveringen vil vide, at flere af dem døde både 30 og 50 år efter Jesus' død. De havde altså mange års tjeneste i den unge kristne kirke.

Guds strategi

At være ung og formbar har tydeligvis været en af Guds strategier. Bibelens personer er dog aldrig perfekte. Den store kong David får slået en af sine soldater ihjel for at skjule, at han var været i seng med soldatens kone. Første-disciplen Peter svigter Jesus, men genvinder sin status som leder ved Guds tilgivelse og genoprejsning. Klogere på sig selv end før.⁷ Man fornemmer, at det, Gud ser på, er vores potentiale – og dér skiller vi os ud allerede som børn og teenagere.

Det er også en bibelsk lærdom, at de unge har mentorer, som er med til at vejlede og forme dem. Vi synes vel, at de tolv disciple er

heldige, at de oplæres af Mesteren selv. Hvilken kristen er ikke lidt misundelig på dem? Timotheus har Paulus, både når de er sammen på rejser, og når de er adskilt igennem breve og vejledninger. Heller ikke vejlederne er perfekte. Samuels leder Eli og hans slægt udslettes. Det er netop Samuels første profeti.⁸

Giv dem plads

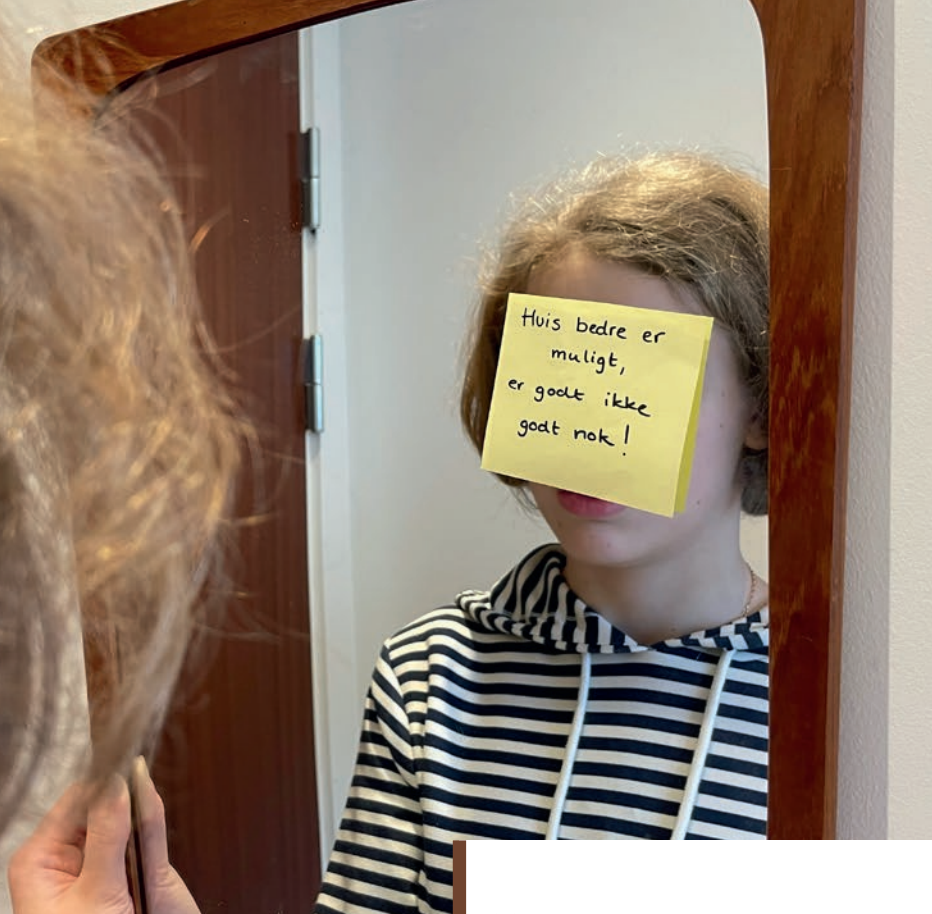
Hvis vi vil have unge mennesker med potentiale til at blive ledere i Guds rige, skal vi altså bruge tid med dem, men også lade dem gøre tingene på deres måde. Hvis vi lærer dem at skelne Guds stemme fra alle andre stemmer, vil Gud vejlede dem til at være ledere i en tid, hvor vi gamle kan have svært ved at følge med. De skal lære traditionen – også baptisternes – at kende, men ikke være bundet af vores og fortidens tankegang.

»» *Det er ikke alder eller placering i familien, der er afgørende for, hvad Gud kan bruge os til.* ««

- 1 Lukas-evangeliet kap.8, vers 1-3
- 2 1. Samuels Bog kap.2
- 3 1. Samuels Bog kap. 16
- 4 Jeremias Bog kap. 1, vers 6-7
- 5 Lukas evangeliet kap. 2, vers 47
- 6 1. Timotheus brev kap. 4, vers 12
- 7 Johannes-evangeliet kap. 18 og 21
- 8 1. Samuels Bog kap.3, vers 11

Er der en voksen til stede?

Unge mistrives. Unge har generelt fået sværere ved at magte livet. »Men det er vigtigt at huske, at de fleste unge har det godt«, siger Thomas Willer i en samtale om, hvordan unge i Danmark har det.

[≡] Maria Klarskov

[📷] Private

»Hvis man fx ser på DUF's¹ Ungeundersøgelse 2023, så kan man se, at størstedelen af de unge, 80%, siger, at de trives og har det godt«, påpeger Thomas Willer. »Men det er stadig tankevækkende, at hver femte unge bl.a. kæmper med ensomhed, stress eller angst. Det bliver vi nødt til at forholde os til – også i vores kirker – for billedet er præcis det samme i vores egen undersøgelse af de unges trivsel i kirkerne. Vi er altså ikke »et særligt folk« i den sammenhæng. De unge i kirkerne

er mere involverede i frivilligt arbejde end gennemsnittet og generelt mindre bekymrede for klimaet, men hvad angår fx ensomhed, er tallene meget ens.«

Godt er ikke godt nok

For at få en forståelse af, hvad der er på spil hos de unge, fortæller Christian Hjortkjær i sin bog »Utilstrækkelig« fx om en pige, der på sit spejl har en post-it med teksten: »Hvis bedre er muligt, er godt ikke godt nok!«

Hertil siger Thomas Willer: »Det er udtryk for det pres, som de unge oplever. De stræber efter at præstere det bedste hver eneste gang, fordi de opfatter præstationer som identitets-

»Mange længes efter at finde identitet et andet sted end i sig selv og i egne præstationer.«

skabende. Det er i deres præstationer, de finder deres berettigelse og mening.«

»Vi kan spore, at den udvikling i den grad accelererer med indtoget af smartphones og sociale medier tilbage i 2007. Men i virkeligheden er det en udvikling, der allerede ses med den øgede individualisering op gennem 1900-tallet. Vi kan ikke længere læne os op →

»» De opfatter præstationer som identitetsskabende. ««

→ ad vores familiehåndværk og gå videre i vores forældres fodspor. Vi må bevise vores værd på egen hånd. Og her kommer internettet og senere de sociale medier til at virke som en forstærker på godt og ondt. Det skaber helt nye muligheder, men også helt nye faldgruber, som ingen i voksengenerationerne rigtig har kunnet gennemskue og dermed foregribe betydningen af.«

Det krav-frie rum

»De unge tager deres opfattelse af præstationer som identitetsmarkør med sig ind i kirkerne, og ofte oplever de heller ikke her et kravfrit rum. Alt efter hvilket gudsbillede, der er dominerende, kan Gud have toner af fx at være en coach, der giver gode råd til din selvudvikling, eller den, der holder øje med din pointtavle, eller en far med åbne arme. Det er jo ikke sådan, at de unge ikke kan eller vil udfordres, men mange længes efter at finde identitet et andet sted end i sig selv og i egne præstationer.«

»» Følelsen af usikkerhed øges, for der er ingen faste holdepunkter udenfor mig selv. ««

»Her er det vigtigt, at kirken tager udgangspunkt i, at vi først og fremmest er elskede og favnede. Derfra kan vi så føle os tilskyndede til at bruge det gode, vi er skabt med, til glæde og gavn for andre, så det bliver en glæde at arbejde med på Guds Rige i stedet for et forsøg på at fortjene Guds kærlighed og støtte. Det har de unge rigtig meget brug for at høre. Det er min overbevisning, at det sprog, vi bruger i kirkerne, har stor betydning for de unge.«

Følelserne udenpå tøjet

»Man taler om en psykologisering af vores sprog. Det er fx blevet en udbredt talemåde, at »Jeg føler, at det, du siger, er ...«. Når de unge skal forholde sig til noget, bliver det først og fremmest vurderet på baggrund af den unges subjektive mavefølelse. Selv i samtaler om emner baseret på fakta, kan sådanne fakta blive mødt med udtalelsen: »Det føles bare ikke sådan for mig«. Hvis jeg får en følelse, er det dét, jeg lader mig styre af. Det er igen en udvikling, som er med til at gøre virkeligheden subjektiv og flydende. Følelsen af usikkerhed øges, for der er ingen faste holdepunkter udenfor mig selv. Men faktisk ved vi, at mange af de unge har en længsel efter samtaler om tro og eksistens, og her skal vi finde nogle af de gode tiltag i forhold til at hjælpe unge på vej.«

Der er brug for en voksen

»Mange af de danske kirkelige børne- og ungdomsorganisationer og *Studiecenter for Menighedsbaseret Teologi* har for nylig afholdt et seminar om kirkens muligheder for at støtte de unge i at finde fodfæste og åndelig dannelse i en tid præget af rodløshed. Konklusionerne fra en af vores talere, Kara Powell, var meget klare: »De unge har brug for en voksen, der vil bruge tid sammen med dem, og som kan skabe samtalerum, hvor der er plads til spørgsmål og tvivl.«

»Hvis vi som voksne kan møde det unge menneske med nysgerrighed og tid til at lytte, så er vi kommet langt. Derfor er der brug for, at vi hver især spørger os selv, hvilket ungt menneske vi kender, som vi kan invitere på aftensmad og nærvær? Det er det første og vigtigste skridt, vi kan tage.«

Læs mere:

- »Ungeundersøgelse 2023«, DUF
- »Kan jeg overhovedet finde ud af at være kristen?«, CUR²
- »Utilstrækkelig«, Christian Hjortkjær
- »Præstationssamfundet«, Anders Petersen

»» De unge har brug for en voksen,
der vil bruge tid sammen med
dem. ««

Hvis bedre er
muligt,
er godt ikke
godt nok!

Thomas Willer:

- præst i menighedsplantningen Aalborg Vineyard
- uddannet sociolog
- arbejder med træning af unge ledere i *Youth for Christ*
- har bidraget til en lang række studier med særligt fokus på unges tro og kirkelige tilhørsforhold

- 1 DUF: Dansk Ungdoms Fællesråd
- 2 CUR: Center for Ungdomsstudier

Fokus på trivsel

Der har den seneste tid været stort fokus på mistrivsel blandt børn og unge – og ikke uden grund.

[≡] Henrik Kristiansen, Forstander for Tølløse Privat- og Efterskole, Baptisternes Skoler

[📺] Michael Mikkelsen og Tim Mossholder

Også på Tølløse Privat- og Efterskole må vi forholde os til, at trivsel hos nogle unge er under pres i en grad, så det kalder på handling. Men før det kommer dertil, er det vigtigt at fastholde og arbejde ud fra, at trivsel er den

bedste forebyggelse af mistrivsel. Derfor må fokus først og fremmest være på trivsel og på at fremme det, der danner det gode ungdoms- og menneskeliv.

Du er værdifuld

Det menneske- og livssyn, som skolens arbejde bygger på, er i denne sammenhæng afgørende. Vores grundlæggende opfattelse er, at alle mennesker er forskellige, men lige

værdifulde – og det er de alene ved at være mennesker, og ikke på grund af særlige egenskaber, præstationer eller velykkethed. Og det er vores opfattelse, at livet altid indeholder både lys og mørke, godt og skidt, det vel-

» Mennesker trives, når de bliver en del af meningsfulde og forpligtende fællesskaber. «

lykkede og det mislykkede – og at det er ok, at det er sådan. Det er både vores holdning og vores erfaring, at mennesker trives, når de bliver en del af meningsfulde og forpligtende fællesskaber med plads til både forskelligheder og fejl.

På denne grund forsøger vi så at bygge rammer og fylde dem ud – både på privatskolen og på efterskolen – så der bliver mulighed for at opleve en sådan broget virkelighed. Opleve både succeser og fejltagelser, det afslappende ved at være sammen med nogen, som ligner mig, og det berigende ved fællesskab med andre, som er helt forskellige.

Trivsel og fællesskab

På privatskolen foregår arbejdet i en ramme af skolearbejde, hvor det, man basalt er sammen om, er undervisning og læring. Alligevel er der mange muligheder for at lade det grundlæggende menneskesyn skinne igennem og præge både form, organisering og måden, hvorpå vi taler og er sammen. På efterskolen, hvor

eleverne er døgnet rundt, er der endnu flere muligheder, men udfordringen bliver også større, hvis elever – trods rammerne – alligevel havner i mismod og mistrivsel.

Derfor er der også en hel række konkrete tiltag, som både forebyggende skal styrke trivsel og forsøge at afhjælpe mistrivsel. I de senere år har skolen brugt *Me&We*, som er støttet af bl.a. Maryfonden og Efterskoleforeningen. *Me&We* består af aktiviteter, øvelser og fortællinger, som gennem styrkelse af sociale kompetencer, sociale relationer og fællesskaber modvirker mistrivsel i form af stress, pres og ensomhed.

Skolens struktur med små familiegrupper med ca. otte elever kan både forebygge og løse udfordringer. Og i samme spændingsfelt mellem forebyggelse og problemløsning har

skolen samtalelærere, u-vejleder, trivselsgrupper, gudstjenester og skolepsykolog, foruden masser af forskelligartede fællesskabsaktiviteter.

At være der for de unge

Når det så alligevel bliver svært, er vi særligt opmærksomme på det vigtige i »blot« at være opbyggende til stede – frem for at kræve hurtige løsninger med forventning om mistrivselens snarlige opløsning. Unge har brug for voksne, som lytter, og som er der. Voksne, som ikke går i panik eller lader sig rive med ned i de sorte huller. Voksne, som kender til og accepterer, at det tunge og svære er en del af livet, der ikke bare kan betragtes som fejl, som hurtigst muligt skal rettes – enten af den unge selv eller af omgivelserne.

Denne væren-der for de unge skal naturligvis ikke stå alene, men spille sammen med de oven for nævnte rammer for trivsel, som på længere sigt vil være det, der kan mindske mistrivsel og dens magt over oplevelsen af livet.

Jesus talte ikke ind i eller var fortæller for en perfekt verden – men han er den, der redder mennesker fra at bukke under i mødet med mørket. Samme opgave har vi.

Tølløse Privat- og Efterskole

Henrik Kristiansen byder et nyt elevhold velkommen.

» Vi har mange muligheder for at lade det grundlæggende menneskesyn skinne igennem og præge. «

Fokus på opgaven og fællesskabet

På baptistspejdernes førerstævne 2023 stod korpset i en akut ledelseskrisse, men det lykkedes at få valgt både spejderchef og vicespejderchef og et fuldtalligt korpsråd.

[≡] [🗨️] Hanne Kiel

I foråret 2023 blev David Måge (30 år) valgt som ny spejderchef. Han har været spejder i Herlev kreds siden 2003. På førerstævnet ringede han hjem til sin kone Louise og forelagde ledelseskrisen – det var en lettelse, at hun bakkede hans opstilling op.

Samtidig blev Tue Sandbæk (44 år) valgt som vicespejderchef. Som dreng var han spejder i Lyngby. Han flyttede, men da børnene voksede til, blev de spejdere i Odense – og det gjorde Tue også: »Det var som at komme hjem!« Siden har Tue været med til at etablere Hollufgårdspejderne i 2017. Tue drøftede ikke valget med sin kone: »Jeg var sikker på Gitte Malenes opbakning.« Det holdt stik.

Den bedste spejderoplevelse

»Jeg deltog som teenager i korpsets specialførertræning«, fortæller David. »En forårsweekend på Øksedal sov vi på en tømmer-

flåde, vi selv byggede. Samarbejdet byggede vores fællesskab op og de andres holdninger og præferencer formede os.«

Tue fremhæver rolandweekends og rolandlejrene: »De venskaber, der blev bygget op dengang (i 1994), bærer stadig.«

Ballast i livet

»Jeg har min lederuddannelse fra spejderarbejdet«, fortæller Tue. Han er TV-producer på TV Syd, og på en produktion er han teamleder. Som spejder bliver man oplært i at have fokus på opgaven og på gruppens interne fællesskab, for netop fællesskabet om arbejdet er ofte forudsætningen for at nå i mål.

»Som spejder har jeg lært at tage ansvar«, siger David og fortsætter: »Man kan vide lidt om meget, og man kan vide meget om lidt. Det bedste resultat opnår man ved at have en basis i viden og så få lov til at prøve sin viden af i praksis. Det giver spejderarbejdet mulighed for.«

Spejderarbejdets patruljestruktur bygger på konsensus-baserede beslutninger, og at alle

»Og endelig er der venskaberne – netop de forpligtende fællesskaber tæller for både David og Tue.«

bliver bedt om at bidrage. Det opfattes som en værdi, at vi ikke tænker ens, men forskelligt. Det skal udnyttes og bruges – ikke ses som en hæmsko for samarbejdet. Den grundholdning er værdifuld på en arbejdsplads.

»Tro har rigtig meget at tilbyde mennesker. Gennem spejderarbejdet får min tro ben at gå på«, slår David fast. »Spejdere er fokuseret på at gøre en forskel for os selv og andre – også globalt og politisk. Det giver troen konkret indhold og praktiske konsekvenser. Så bliver der tale om en bevægelse. Det står i kontrast til den globale kirke, som jeg oplever som uvilrig til at byde sig til ...«

At give det videre

»Der ligger megen identitet i at være spejder,« pointerer Tue, »men også i at være baptist-spejder.« Det giver mening at bruge tid og kræfter på spejderarbejde, fordi man oplever, at det man prøver at give fra sig, bliver modtaget med glæde.

Og endelig er der venskaberne – netop de forpligtende fællesskaber tæller for både

→ David og Tue. »Det får mig til at stille op, når andre siger: »Jeg har brug for din hjælp til ...«, bemærker David. Tue genoptog spejderarbejdet sammen med sine børn, og nu nyder David at dele det med sin treårige datter, der siger: »Ih, hvor er det hyggeligt!« Tue og David er enige om, at familiens accept og opbakning er utrolig vigtig – men det gælder i enhver sammenhæng.

Spejderarbejdets værdier

Som spejderarbejdets væsentligste værdi udpeger Tue patruljens fællesskab, hvor der skal være plads til alle og plads til at være forskellige. Det er ægte inklusion.

David peger på to forhold: viden og ansvar. Samfundets udfordringer bliver stadig mere komplekse, og vi har fokus på kriser. Kriser kan man imødegå, hvis man ikke lader sig skræmme af kompleksiteten og ved at udnytte fællesskabets mange forskellige kompetencer. Når man så har dannet sig et overblik, kan man også tage ansvar.

Ansvar skal ikke pålægges oppefra, men tilvælges nedefra. Vi kæmper for at få folk til at påtage sig et ansvar – og regner dernæst med, at de skal løse opgaven, som vi plejer. Vi må regne med, at den, der har påtaget sig ansvaret, løser den på sin egen måde. Vi skal finde ud af, hvad vi kan tilbyde, for fortsat at være attraktive. Det gælder både spejderarbejdet og kirken.

Spejder og menighed

Tue: »Spejderne kan være et frisk pust i menigheden, hvis de får lov. De kan tilføre ny energi ved at udvide deltagerkredsen.«

»For mig har spejder og menighed altid været parallelle«, siger David. »Kirkeligt ungdomsarbejde bliver ofte en spejling af de voksnes aktiviteter, men spejderarbejdet giver friere rammer og vildere aktiviteter.«

Når menigheden opfatter spejderarbej-

»» Gennem spejderarbejdet får min tro ben at gå på. ««

Spejderchef David Måge (30 år):

- spejder i Herlev fra 2003
- medlem af Skovlunde Frikirke
- udviklingsingeniør på Novo Nordisk
- far til Alma 3 år og gift med Louise

det som en del af menighedslivet, er det en uvurderlig støtte. Jo stærkere tilknytning menigheden har til spejderne, jo mere plads kan andagt og refleksion få.

Vicespejderchef Tue Sandbæk (44 år):

- spejder i Lyngby fra 1987 – Hollufgård-spejderne siden 2017
- opvokset i Lyngby menighed, nu tilknyttet Odense menighed
- TV-producer og -tekniker på TV Syd
- far til Anne Katrine 22 år, Christian 19 år og gift med Gitte Malene, der er mor til Gry 13 år

»» Jeg har min lederuddannelse fra spejderarbejdet. ««

1 Spejdernes lederuddannelse af teenagere

Nyplantet, men allerede rodfæstet og klar til vækst

I Vejle Baptistkirke skal budskabet være til at forstå. »Vi vil lave en kirke for alle, der elsker Jesus. Det er simpelthen målet med det hele«, lød det fra Jan Andreasen ved åbningsgudstjenesten i august 2023.

[≡] Henrik Andersen

[📷] Private

En regnbygeramt onsdag eftermiddag i slutningen af august byder Cynthia Padi, Jan Andreasen og Henrik Søndergaard velkommen i kirken på Islandsvej 5 i Vejles nordlige industri kvarter. Der er kager og kaffe, og Jan bliver venskabeligt mobbet for at komme for sent.

De tre udgør ledelsen i den nyplantede Vejle Baptistkirke, og de er klar til at dele historien og visionerne for menigheden.

»Vi vil være en kirke, der ...«

Fra begyndelsen af samtalen er det klart, at menigheden sætter fællesskabet højt.

»Vi tager imod med et kram. Vi er nogle, der kommer fra Nordjylland, som synes, det er i overkanten«, griner Jan, inden han fortsætter →

» En nyplantet menighed har brug for både frivillig arbejdskraft og penge. «

→ lidt mere alvorligt: »Kærligheden til hinanden skal gennemsyre alt. Det skal bare være rart at komme og mærke, at folk bryder sig om en.«

Når menigheden drikker kirkekafe, er bordene stillet op i en hestesko. Så er det sværere at sidde sammen kun med dem, man plejer at drikke kaffe med.

Offervilje

Fællesskabet rækker længere end til kærlighed og kirkekafe. En nyplantet menighed har brug for både frivillig arbejdskraft og penge. Medlemmerne har været gode til at bidrage med arbejdskraft fra dag ét. Til en arbejdsdag dukkede en bekendt af kirken op for at hjælpe. Hun gik uden yderligere opfordring i gang med at gøre rent på toilettet.

Henrik fortæller, at man taler åbent om behovet for økonomiske bidrag fra medlemmerne: »Hvis alle baptister gav lige så meget som vores medlemmer, så var der ikke økonomiske problemer nogen steder.«

Visioner, mål og drømme

Jan bruger et øjeblik på at finde en videooptagelse fra åbningsgudstjenesten på mobiltelefonen. På den lille skærm toner Jan frem med budskabet om, at »Vi vil være en kirke, ...« fulgt af menighedens vision.

» I november 2022 tog planerne fart. Det hårde arbejde med at plante menighed begyndte. «

Videoklippen fra åbningsgudstjenesten slutter med budskabet om, at »Vi vil være en levende kirke« og metoden er nem at forstå:

»Alt, det kræver, er en person, der finder en anden person, og som sætter sig ned og siger: »Kære Gud, det her vil vi gerne gøre for dig« – og så véd vi, at det lykkes.«

Som de første baptister

Cynthia, Jan og Henrik er meget bevidste om, hvilken identitet de ønsker for den nye menighed. Henrik tager udgangspunkt i historien om de første baptister i Danmark: »Vi læner os meget op ad historien. Baptistkirken opstod jo ved, at nogle mennesker læste Bibelen. Og det, de læste, formede kirken. Vi vil gerne tilbage til begyndelsen, til en praksis, hvor vi læser i vores Bibel sammen, snakker med hinanden om teksten og finder ud af, hvad det betyder for vores liv i dag.«

Begyndelsen

Der er kun gået lidt mere end et halvt år fra beslutningen om at etablere menighed til åbningsgudstjenesten. Men tilbøbet har været langt. Det begyndte med »Kolding-gruppen« i 2016. En bibelstudiegruppe, hvor både Cynthia og Henrik var aktive.

I 2020 blev Jan Andreasen en del af »Kolding-gruppen« samtidig med, at han lagde stue til en bibelgruppe i Vejle. Cynthia, Henrik og Jan havde et stærkt ønske om at bygge menighed. Men de øvrige medlemmer i »Kolding-grup-

Styregruppen.

pen« ønskede ikke at deltage i menighedsplantning.

Hårdt arbejde

I november 2022 tog planerne fart. Det hårde arbejde med at plante menighed begyndte. Cynthia fortæller:

»Det har også været hårdt for os: Alle de møder vi har deltaget i. Vi mødtes flere gange om ugen og havde masser af telefonsamtaler og e-mails.«

I januar 2023 var der »prøveaften« i Jans rækkehus med 31 deltagere. Rækkehuset blev hurtigt for lille, og møderne flyttede til industriejendommen på Islandsvej 5, hvor der blev indrettet kirkesal og mødelokale.

Den daglige ledelse.

Menighedens første dåbsgudstjeneste.

»Vejle Baptistkirke er en del af menigheden i Odense, der har påtaget sig at være modermenighed for projektet.«

Vejle Baptistkirke er en del af menigheden i Odense, der har påtaget sig at være modermenighed for projektet: Odense bidrager økonomisk i en årrække, løser en række administrative opgaver og udlåner Henrik Søndergaard i en kvarttidsansættelse – som i øvrigt er finansieret af BaptistKirken.

»Vi havde ikke engang en stol ...«

»Folk vil altså gerne have en stol at sidde på i kirken – og vi ejede ikke en stol til at starte med«, fortæller Jan. Og Henrik supplerer: »Vi havde ingenting, da vi startede.«

Taknemmeligheden er stor. Især til Odense

menighed, men også til alle andre, der har støttet økonomisk, med arbejdskraft og med forbøn.

Fremtiden

BaptistKirken opfordrer nyplantede menigheder til at søge såvel økonomisk som al mulig anden opbakning hos menigheder i nærheden. Vejle Baptistkirke ønsker sig to støttemenigheder.

Henrik fortæller: »På sommerstævnet blev jeg mødt af spørgsmålet om, hvorfor man som støttemenighed skal støtte økonomisk, når nu BaptistKirken har fået penge fra nedlagte menigheder. Men det handler jo ikke kun om

penge. Det handler også om nogle, der bakker os op og beder for os.«

Den lille menighed har nok at gøre med at arrangere to månedlige gudstjenester, to månedlige Alpha-møder, et bibelstudie hver måned og bedemøder hver uge. Og så alt »det løse« – fx en foredragsaften og en enkelt eller to filmaftener.

Om tre år udløber lejekontrakten til de nuværende lokaler på Islandsvej. I Vejle drømmer de om fremtiden.

Læs også en mere udførlig artikel på www.baptist.dk: Nyplantet, men allerede rodfæstet og klar til vækst.

Genstart 2025 – baptister på vej mod 2050

GENSTART 2025

Baptistkirken arbejder på en genstart. Vi vil styrke vores menigheder og det fælles arbejde frem mod 2050. Vi tror på, at baptister har noget at byde ind med de næste mange år, men maskinen skal genstartes. Vi skal gå nye veje sammen. Processen frem mod Genstart 2025 har fire faser.

- 1 DEN INDLEDENDE**
Den indledende fase er vi allerede færdige med. Her overvejede vi processen, og hvordan den skal ledes.
- 2 DEN UDVIKLENDE**
Baptistkirkens ledelse mødes til 4 dage, hvor vi sammen med ekvipager og samtlige bestyrelser vil tykke ned i nogle af de udfordringer, vi står overfor.
- 3 DEN INDDRAGENDE**
Her har vi brug for dig! Samariter på vores om Genstart 2025 i menighederne
- 4 DEN KONKLUDERENDE**
I processen 2025 vil vi mødes til synode, hvor vi sammenen gør beslutninger, hvad vi vil som Baptistkirken i Danmark

BID PÅ VEJ MOD 2050
Et kirkesamfund til tiden, der kommer

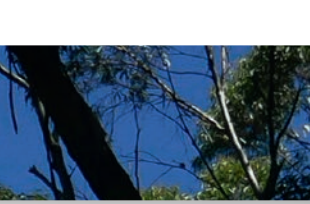
Baptist Kirken På vej mod 2050

[≡] Christian Bylund,
forkortet af Henrik Andersen

[📷] Unsplash

På det første møde om BaptistKirkens fremtid lagde ledelsen grundlaget for arbejdet: Ledelsen er overbevist om, at BaptistKirken fortsat kan spille en rolle i menneskers liv, når det handler om Gud, tro og tvivl. BaptistKirken skal også stå op for religionslighed og -frihed. BaptistKirken skal tilbyde mennesker

nærvær og ro og tale imod samtidens stress og jag. BaptistKirken skal ikke kun bære på historien, men fortsætte historien ind i fremtiden.

BaptistKirken har altså meget at byde på – men det kræver en genstart.

Revitalisering, fornyelse eller genstart ... Processen har fået arbejdsoverskriften ›Genstart 2025 – Baptister på vej mod 2050‹. Inden 2025 skal vi arbejde os gennem fire faser sammen.

Den indledende fase

I den første fase har ledelsen undersøgt, hvad der fungerer, og hvad der halter i BaptistKirken.

Og hvad vi drømmer om som kirkesamfund.

Der er udarbejdet fire spor for processen:

- Udrustning
- Børn & unge
- Menighedsudvikling
- Organisation & struktur

Den udviklende fase

Over det næste halvår vil ledelsen invitere eksperter og samarbejdspartnere med ind i den udviklende fase. Der er brug for at få udviklet og kvalificeret de tanker og drømme, ledelsen har.

Udrustning handler om lægfolk, menighedsledelse og præsteuddannelse. Hvordan udruster vi fremtidige menighedsledere til at være arbejdsgivere og navigere i samfundets regler? Hvordan styrker vi præstekollegiet og den fællesbaptistiske teologi?

»» *BaptistKirken har meget at byde på – men det kræver en genstart.* ««

Børn og unge har i mange år været noget, som ungdomsorganisationerne tog sig af. Opbakningen fra voksenkirken har været for dårlig. Vi må aldrig stoppe med at investere i børn og unge. Tanker og ideer for fremtiden skal overvejes i samarbejde med Danske Baptisters Spejderkorps og Baptisternes Børne- og Ungdomsforbund.

Menighederne er fundamentet i BaptistKirken. Som kirkesamfund skal vi spille en aktiv rolle i menighedsudviklingen. Fra menighedsplantning til støtte og vejledning i at eksperimentere med nye menighedsformer.

Endelig er det nødvendigt at se på **organisation og struktur**. Dette er en central del af ›Genstart 2025‹: Vi har behov for at arbejde med, hvordan vi bedst understøtter alt det, vi gerne vil. Hvordan bruger vi vores ressourcer bedst muligt, både ansættelser og økonomi?

Den inddragende fase

Processen stopper ikke ved ledelsen. Tværtimod skal den tredje fase inkludere menighederne i processen. I første omgang gennem en række kronikker på webmediet baptist.dk. På sigt vil ledelsen inddrage alle i tankerne om Genstart 2025. Der er behov for mange forskellige kanaler for at nå bredt ud i BaptistKirken med

tanker og visioner. Ledelsen peger på baptistisk-medierne, podcasts, materialer til gruppedrøftelser og samtalegudstjenester mv. Målet er at forfine de drømme og visioner, som ledelsen har præsenteret, og at skabe et fælles perspektiv, der kan føre os ind i den sidste fase.

Den konkluderende fase – Genstart 2025

Ledelsen inviterer til synode i pinsen 2025 – til en genbekræftelse af vores fælles vej. Vi skal som kirkesamfund diskutere og beslutte, hvilken vej vi skal tage. Vi skal forpligte os over for hinanden og for vores fælles mission for derved at skabe et stærkere fundament for fremtidens baptister i Danmark.

Afsluttende tanker

Er der brug for en genstart? Ledelsens svar er »Ja«: Det handler om at forme en kirke, der lever og vokser i det 21. århundrede. Vi skal møde fremtidens krav til spiritualitet, teologi, struktur og organisation. Genstart 2025 er en rejse, hvor vi trækker på ekspertise, inkluderer menighederne og forpligter os på hinanden.

Hvad skal genstartes i BaptistKirken? Deltag i debatten på BaptistKirkens sociale medier og på www.baptist.dk, hvor du finder hele Christian Bylunds kronik: »Er der brug for en genstart?«

»» *Der er brug for at få udviklet og kvalificeret de tanker og drømme, ledelsen har.* ««

Taknemlighed og tålmodighed

Efter tretten år i Danmark har 82-årige Beiene Ghebrai Weldegiorgis en stor længsel og et stort håb om at få sin hustru hertil.

»Jeg kan ikke udtrykke, hvor pinefuldt det var dengang at blive adskilt fra min familie.«

[≡] Renathe Zimmermann

[📷] Peter Toldam

» **K**ære Brødre og Søstre. Jeg hilser alle i Jesu navn. Jeg hedder Beiene Ghebrai Weldegiorgis og er gift med Ainalem Syoum, og vi har fire børn.« Sådan indleder Beiene sin hilsen til læserne af *baptist.dk*

Deporteret til Eritrea

Beiene er født i 1941 og levede i Etiopien, indtil han på grund af konflikten mellem Etiopien og Eritrea i 1998 blev deporteret til Eritrea.

»Jeg kan ikke udtrykke, hvor pinefuldt det var dengang at blive adskilt fra min familie.«

I Eritrea arbejdede han ved de eritreanske jernbaner som tekniker. I 2010 kom Beiene til Danmark sammen med direktøren for jernbanerne og en kollega for at se på spor og togvogne, som DSB ville forære Eritrea. Det blev muligheden for Beiene til at slippe ud af Eritrea. Mens de havde en sidste fridag inden tilbagerejsen, valgte Beiene at flyve til Norge, så han ikke kunne findes, og dermed tvinges med tilbage. Her blev han i fem måneder, hvor han blev godt behandlet, inden han vendte tilbage til Danmark, hvor han nu har boet de seneste tretten år.

»Jeg kan ikke beskrive, hvordan jeg har overlevet de 25 år uden min familie, men Herren Jesus har styrket mig og bevaret mig igennem årene, og jeg priser Herren. I alle årene har jeg tjent Herren i den udstrækning, jeg i Guds nåde er blevet udrustet til«.

Kristendom fylder for lidt

Beiene har haft en tålmodig og accepterende tilgang til mange forskelle på kulturen og har følt sig meget godt behandlet i Danmark, men det bekymrer ham, at kristendommen ikke fylder i sproget og samtalen, hverken i hjem, i børneinstitutioner eller i skoler. Det savner Beiene, og han mener, det har en negativ betydning for udviklingen i Danmark og hele Europa.

Dansk børneopdragelse

Til gengæld oplever han, at de danske børn generelt lytter til og har respekt for lærerne, hvorimod det er anderledes i forhold til forældrene. Men Beiene synes, at forældre i Danmark behandler børnene godt. Der er en noget mere restriktiv opdragelse og måske også mere korporlig opdragelse i Etiopien, og Beiene mener, at etiopiske familier kunne lære noget af danske familier.

Det mest udfordrende i det danske samfund er for Beiene de utallige mails på dansk. Beiene taler og læser kun en anelse dansk, så han har brug for hjælp til at forstå sin post og til at besvare den. Han kommunikerer fint på engelsk.

»» *Det bekymrer ham, at kristendommen ikke fylder i sproget og samtalen, hverken i hjem, i børneinstitutioner eller i skoler.* ««

»» *Det mest udfordrende i det danske samfund er for Beiene de utallige mails på dansk.* ««

Frivillig indsats

Nu er Beiene folkepensionist, og han er så taknemmelig for den hjælp, han har modtaget i Danmark, at han føler sig forpligtet til at yde en indsats for den indkomst, han får. Det betyder, at han yder en praktisk frivillig indsats fire dage om ugen i *Netværkshuset* i Gentofte. Det er et værested for indvandrere under Dansk Flygtningehjælp, hvor der ydes hjælp til at etablere sig i det danske samfund, når man kommer hertil som flygtning og indvandrer.

Trofast menighedsmedlem

Beiene er tidligere kommet i en lille eritreansk gruppe, som havde lejet sig ind hos *Korskirken* i Herlev. Gruppen er nu nedlagt, og han har tilsluttet sig *Korskirken*, hvor han er en trofast kirkegænger – på trods af, at han ikke kan følge med sprogligt, når der ikke tolkes for ham. Inden gudstjenesten får han udleveret en seddel med søndagens skriftsteder, og han finder glæde ved at være med og følge med i sin Bibel.

»Jeg ønsker at takke den norske regering og det norske folk, den danske regering og det danske folk samt *Netværkshuset* i Gentofte for al den hjælp, jeg har modtaget. Tak!« – slutter Beiene samtalen.

At udvikle sine evner

En af mine yndlingsberetninger i Det Nye Testamente er beretningen om de betroede talenter. For mig giver det god mening at bruge de evner, vi har fået, til gavn og glæde for os selv og vores omgivelser.

[≡] Margith Sprotte

[📷] Crew – Unsplash

Da jeg for efterhånden en del år siden gik på pension, lå det lige for at sige ja til på skift med andre at arrangere morgensangen i kirken en gang ugentligt. Det kræver tid, fordybelse og organisering; men – med citat fra et menighedsmedlem, der planlagde bibelkredsarbejdet: »Der bliver i alt fald altid en, der får noget ud af det; måske de andre også får lidt glæde af det!«. Det giver mig glæde at søge sammenhænge i Bibelen, som jeg deler med andre, og at finde salmer og musik, der kan udtrykke eller underbygge det, jeg har fundet frem til.

»Der bliver i alt fald altid en, der får noget ud af det; måske de andre også får lidt glæde af det!«

Hjemmesider

Da computeren i 1980'erne blev indført i folkeskolen, opfattede jeg det som en forstørret regnemaskine, som jeg absolut ikke skulle bruge til noget. En kollega hjalp mig over min berøringsangst, så for omkring 15 år siden kastede jeg og et par andre »piger« os over at lave hjemmeside for menigheden uden at have den store tekniske forstand. Det lykkedes, og siden har jeg arbejdet med hjemmesider hos *Kirkernes Integrationstjeneste*, og gør det fortsat i *Kvindenetværket* og i menigheden.

Det gjorde og gør jeg også, fordi jeg tror, at vi som kristne skal bruge tidens medier til at komme i kontakt med

vores medmennesker. Jeg har fortsat brug for hjælp på det tekniske område, men glæder mig over at kunne tjene med det, jeg evner.

Kontorarbejde

I *Røde Kors* i Ringsted manglede man for nogen tid siden en til at skrive arbejdssedler og føre kartotek. Det blev så min opgave; det er en opgave, der giver mange nye kontakter og oplevelser.

Vi er alle betroet nogle talenter – nogle har vi videreudviklet, andre har vi begravet. Jeg er taknemmelig for at have fået lov at bruge nogle af dem, som jeg fik videreudviklet.

baptist.dk – din side på nettet

baptist.dk er et trykt magasin og et web-magasin. Det betyder, at alle artiklerne fra det trykte magasin også findes på websiden **baptist.dk**

[≡] Henrik Andersen

Men der findes meget mere på websiden: Fx udkommer *Torsdagstanken* både på web og Facebook. Redaktionen har en ambition om at udgive 2-4 artikler om måneden ud over dem, der kommer fra det trykte magasin.

Debat

Webmediet er velegnet til debat. Der findes fx en række artikler om BaptistKirkens aktuelle fornyelsesproces, »Genstart 2025«. Undervisningen på årets Sommerstævne er også kommenteret i et par debatindlæg. »Den gode historie« om nyt kirkebyggeri i Esbjerg og om Jesse, der hjælper unge med lektielæsning, er der altid plads til.

Lyt til baptist.dk

Som noget nyt arbejder vi på, at du kan lytte til de fleste webartikler. Artiklerne fra det trykte magasin findes allerede i dag som lyd-

filer på CD, der kan bestilles på sekretariatet. De kommer på websiden i fremtiden.

Navne

Døbte

Korskirken Herlev

01.10.2023:
Sofie Toft Mikkelsen, f. 29.01.2008
Karoline Juel Nilsson, f. 13.09.2008
Jonas Suhr Kjærgaard, f. 13.11.2007
05.11.2023:
Ashley Laura Toft Mikkelsen, f. 05.11.2023

Hjørring

27.08.2023:
Mercy Mang Thang, f. 12.05.2008
Ester Ngai Shen May Thang, f. 16.06.2009
Christina Alle, f. 01.12.2009
Law Thang, f. 20.06.2006
Thang Nain Hrung, f. 10.06.2005
Bawi Hlei Sang Zathang, f. 05.06.2006
Rebeka Khaimicho, f. 25.12.2009
Van Thawng Lian Zathang, f. 05.09.2010

Holbæk

11.06.2023:
Meryly Sui The Par Tang Dun, f. 19.12.2008
25.06.2023:
Frederik Norsk Dahl, f. 29.01.2009
Naja Yung Yung Dum Daw, f. 13.02.2009

Tølløse

26.11.2023:
Rasmus Ibsen, f. 12.02.2005
Noah Høgh-Lefholm, f. 31.12.2005
Jeppe Kofoed, f. 06.09.2006

Døde

Brovst

Chr. Oluf Christensen (gift med tidligere missionær Inge Andersen), født 15.06.1935, døde 21.08.2023
Harold Eskildsen, født 21.06.1936, døbt 20.04.1952 i Brovst, døde 29.09.2023

Korskirken, Herlev

Margit Hald, født 08.10.1932, døbt 10.11.1946 i Sæby, døde 27.10.2023

Sindal

Eskild Eriksen, født 24.03.1942, døbt 20.09.1959 i Hjørring, døde 01.09.2023

Bethelkirken, Aalborg

Mirjam Lundegaard, født 19.01.1934, døbt 10.04.1949 i Bethelkirken, døde 31.10.2023

Karmelkirken, Aalborg

Jens Peter Christensen, født 12.09.1931, døbt 28.11.1948, døde 21.11.2023

Aktive lemmer i Lyngby

Nogle kalder Lyngby Baptistmenighed meget liberal, men den nysgerrige opdager hurtigt, at menigheden er forankret i evangeliet.

[≡] Jamie Lynn Cunningham

[📷] Private

Baptistmenigheden i Lyngby afspejler den mangfoldighed, som findes i hele Baptist-Kirken. De er ikke altid enige, men de bakker hinanden op og tager de svære samtaler, fordi de vil hinanden. Dét er tydeligt at høre i forstanden nord for København. Aktiviteterne afspejler

også de forskellige måder, de i fællesskab bærer hinanden frem og møder Gud på.

Vejen til ét legeme

De fleste har en transporttid på 20-25 minutter hen til kirken, der er fra 1967. Og på trods af familiekonstellationer med mange tværkirkelige ægteskaber og trofaste singler minder de 20-40 aktive deltagere os om menighedslivet på Jesus' tid. Nadver og gudstjenester fejres om søndagen i forskellige formater. Gamle og nyere salmer synges til fællessangs-

arrangementer. De drager omsorg for hinanden og taler om Guds ord. Kirkens arkitektur, indretning og udsmykning vidner om et fællesskab i tæt forbindelse med dåbsgraven og nadverbordet i kirkesalen, og cafégudstjenester i kirkesalen er et praktisk vidnesbyrd om de første kristne.

Den økumeniske arv i Lyngby er muligvis ubevidst for nyere medlemmer, men glasmosaikken af Karl Heilesen (1967) er en daglig påmindelse om Guds mangfoldige rige og ét Kristus-legeme som vejen dertil. Et skib eller prisme? En dråbe vand, et korn eller – ifølge kunstneren selv – et løg? Kunstværket er et farverigt billede på forholdet mellem Gud og skaberværket, opstandelsens frisættelse og Helligåndens vækst. Et ældre medlem siger: »Vi er gået fra måske at være servicekirke uden store ambitioner til nu at være en menighed med ny optimisme«. Heilesens »åndelige testamen-

»De er ikke altid enige, men de bakker hinanden op og tager de svære samtaler, fordi de vil hinanden.«

te« præger vist stadig menighedens selvopfattelse og åndelige refleksion.

Vejen sammen

Bevidstheden om Lyngby Baptistmenighed som et aktivt lem på ét nationalt og globalt legeme bidrager til menighedens levende og mangfoldige fundament. Et vedholdende menighedsråd har også gådet grobunden for ny vækst igennem nogle turbulente år uden præst og med fraflytning og frafald. Takket være en blanding af tysk præcision og dansk innovation lykkedes det menigheden at fastholde håbet og trods kritikken af ansættelsen af den meget omdiskuterede præst, Rune Funch, i 2019. Kritikken er ikke helt glemt, men Lyngby bygger aktivt videre på traditionen – inklusive orgelmusik – når det giver en åndelig dybde. De vælger dog også bevidst plads til fornyelse.

Der er stor respekt for nye tiltag, fordi de enkelte medlemmer erkender, at rummelighed og accept er vigtig for menneskets vej med Kristus. Præsten blev ansat med innovation for øje, og Rune Funch bidrager stærkt til en ny dynamik, især i form af musik og en Taizé-inspireret spiritualitet. Et rådsmedlem siger klogt: »Ja, Rune er dygtig og har gjort meget for at skabe nye rammer, som tiltrækker nye til kirken, men det er aldrig præsten alene, der bærer ansvaret

» Kunstværket er et farverigt billede på forholdet mellem Gud og skaberværket, opstandelsens frisættelse og Helligåndens vækst. «

og æren for fællesskabets sammenhold. Der er flere engagerede personer i menigheden, og vi vil dette fællesskab.« De vil hinanden.

Vejen frem

Menigheden vælger bevidst alternative former for gudstjenester til at dække forskellige behov – de er »en kirke – åben for alle«. Menigheden oplever, at nye ikke-kirkevante kommer regelmæssigt i forbindelse med koret og Taizé-aftener. Samtidig oplever de nærvær og fordybelse til »Sammensgudstjenester« og menighedsweekender på tværs af generationer. K-klassen møder andre teenagere i samarbejdet med flere baptistkirker på Sjælland. Og selv en lille bitte spejderkreds på fem medlemmer giver håb og mod. Den indbyrdes kærlighed blev særlig tydelig, da selv de udsatte mødte op om søndagen under COVID-restriktionerne til en halv time uden fællessang – ingen ville hjem igen.

» Et vedholdende menighedsråd har gødet grobunden for ny vækst igennem nogle turbulente år uden præst og med fraflytning og frafald. «

Varm mad til jul og god hygiejne

Ressourcerne er knappe i Burundi, og madlavning er en udfordring. Det gælder også noget så naturligt som menstruation. Du har mulighed for at hjælpe ved at give en julegave til glæde og gavn.

[≡] Morten Kofoed, sekretær for International Mission
[☒] Morten Kofoed og Jep Emming

Madlavning kender vi alle til, og for de fleste er det en overkommelig aktivitet. I Burundi er det anderledes. Dels kan der være knaphed på fødevarer, og dels kan tilberedningen være udfordrende. I *batwa*¹-landsbyerne koges maden traditionelt i lerkrukker over åben ild i mange timer under svag varme enten udendørs eller inde i hytter og huse. Madlavning over åben ild kræver meget brænde, og dermed meget arbejde med at skaffe brænde. Det går ud over den i forvejen sparsomme skov. Samtidig er den traditionelle madlavning meget usund, da røgen er årsag til luftvejssygdomme.

I *batwa*-projektet har vi derfor introduceret brændselsbesparende komfurer, som etableres i separate køkkener med to brændselsbesparende ildsteder og skorsten. Ildstederne

» Mine børn er også glade for det nye ildsted, for det er dem, der skal hente brænde. «

er støbt med ler, cement og mursten, og alle familier skal efter planen have nye køkkener i løbet af et halvt års tid. Samtidig trænes *batwa* i at fyre korrekt, så maden ikke brænder på, og krukker og gryder ikke brændes i stykker af for høj varme.

Aline, som jeg mødte i oktober, fortæller: »Nu bruger jeg kun en tredjedel brænde til madlavning i forhold til tidligere! Mine børn er også glade for det nye ildsted, for det er dem, der skal hente brænde.« Samtidig fortæller Aline, at hun hoster mindre end tidligere.

Menstruation ingen hindring for skolegang

I Afrika er noget så naturligt som at menstruere en udfordring for mange kvinder – og ikke kun hos *batwa*. Menstruation er meget tabubelagt, og mange kvinder begrænses derfor i deres hverdag. Manglende adgang til hygiejnebind og til generel viden om egen krop betyder, at mange bliver væk fra skole og generelt oplever skam i forbindelse med menstruation. Det prøver vi at gøre noget ved.

I Rubura er der allerede en kvindeggruppe, der med støtte fra DBSU² syr vaskbare hygiejnebind til kvinder, der føder på klinikken. Den aktivitet vil vi gerne udvide, så vi kan uddele hygiejnebind til endnu flere. En pakke med 4-6 vaskbare bind – og en grundlæggende træning i kvindens cyklus – kan gøre hverdagen nemmere for Afrikas udsatte kvinder, så de kan deltage i skole og andre aktiviteter på lige fod med andre.

Bindene består af en >holder<, som har et vandtæt indlæg, og vinger, der kan foldes om trussen og lukkes med velcro. I holderen lægges et bind/indlæg, som er syet i flere lag og foldes, så det på det tykkeste sted har ni lag stof. Indlæggene kan skiftes. Både holder og bind kan vaskes mange gange.

Årets julegaver

Siden 2020 har BaptistKirken solgt julegaver til fordel for udsatte folk og familier i Burundi. Gaverne uddeles til familier, vi i forvejen har kontakt med gennem fx *batwa*-projektet eller andre aktiviteter. Ved at benytte de folk, der allerede er i felten, kan vi hurtigt og effektivt få uddelt gaverne til de mange udsatte.

Takket være julegaverne har vi delt rigtig mange grise og høns ud, bygget huse, givet cykler og myggenet. Vi vil gerne fortsætte den gode tradition, og i år bliver der mulighed for at gøre en forskel for fattige familier i Burundi ved at købe:

- 1 pakke med vaskbare hygiejnebind til 150 kr.
- 5 høns til 250 kr.
- 10 træer til 300 kr.
- 1 gris til 450 kr.
- 1 brændselsbesparende komfur til 1.000 kr.
- 1 hus til 5.000 kr.

Gaverne bestilles på BaptistKirkens hjemmeside og er altså en gave til både glæde og gavn for de udsatte i Burundi i hverdagen – og du kan få skattefradrag efter gældende regler. Se <https://baptistkirken.dk/mission/gaver/>

1 Batwa er en udsat og marginaliseret befolkningsgruppe (80.000 personer) og anses som det oprindelige folk i Burundi. De kaldes ofte pygmæer grundet deres lave gennemsnitshøjde. De er kendt for fremstilling af traditionelle krukker, og mange ernærer sig som daglejere.

2 DBSU – Danske Baptister for Sundhed og Udvikling

Må vi så få noget julefred?

Julen er hjerternes fest, men også gavernes, granernes, klejnerens, banjomusenes, sovsens, konfektens og kreditkortenes fest.

[≡] Mads Leth
[📷] Tim Umphreys – Unsplash

Jul er mange ting – også fredens fest. Jesus kom til jorden med budskab om fred, og det fejrer vi til julegudstjeneste i kirken. Mens vi skæver til uret og tænker på, om stegen brænder på derhjemme, synger vi Grundtvigs »Det kimer nu: »som steg til lave hytter ned med nytårsgaver: fryd og fred«, eller Ingemanns evigrønne klassiker »Glade jul: »Fred på jord, fryd på jord, Jesusbarnet blandt os bor«. Eller »I denne søde juletid« af Brorson, hvor vi brummer: »Jeg aldrig glemmer disse ord, som klingede i englekor: Nu er der fred på jorden«. Selv den absolut mest ujulede og melankolske af de fire store salmedigtere, barokkens Kingo, skriver om »Ævig fred« ved juletid.

Jul i skyttegravene

Tyske og britiske tropper holdt julefred i december 1914 i 1. verdenskrigs skyttegrave i Flan-

dern. Tyskerne pyntede deres skyttegrave med levende lys og juletræer og sang »Stille Nacht«, og briterne besvarede ikke juleriet med kugleregns og granatild. De stemte i med »Silent night« og råbte julehilsner hen over frontens mørke. Julenat mødtes fjenderne i ingenmandsland og udvekslede gaver og knus. For en stund var artilleriet tavst, og politiske alliancer, nationalistiske ekspansioner og Sarajevo-attentater var glemt til fordel for julefred. Få dage senere herskede atter død og ødelæggelse ved fronten, men julefreden kom tilbage i nogle få dage året efter i 1915 og årene efter igen!

At sprede lys

Flanderns rædsler er nu et århundrede væk, men verden står stadig i flammer i Gaza, i Ukraine, i Myanmar, i Eritrea, selv i Sverige, hvor bandekrig raser. Hvad skal det kaos til for? Hvad blev der af næstekærlighed? Jul handler om at sprede lys og kærlighed i en mørk verden. Er det for meget forlangt at bede om julefred?